॥२१॥ ततोऽध्वर्युर्द्वारभवाश्चतस्रः स्थूणाः द्वारशाखाः ल°ज्ज्वा काष्ठमयसूचकप्रोतया रज्ज्वा उच्छ्रायीप्रान्तैः सह क्रमेण परिषीव्यति मूलत आरभ्याग्रपर्यन्तं रज्ज्वा सीव्यति वेष्टनेन दृढं बध्नातीत्यर्थः · एतच्च पूर्वद्वारस्य दक्षिणस्थूणामारभ्य प्रदक्षिणमुत्तरस्यां स्थूणायां समापनीयम् · लस्पूजन्या (३. ५. ३. २५) लष श्लेषणे पूज पूजायाम् पूजितं शोभनं श्लेष्यतेऽनयेति पूजितश्लेषणीति प्राप्ते छान्दसत्वात् लस्पूजनीति स च दारुमयः सूचकः ।

विष्णोर्ध्रुवोऽसीति (५. २१) ग्रन्थिं करोति ॥२२॥ रज्जुमूले परिषीवणारम्भे ।

उपक्रान्ते प्रमुञ्चति ॥२३॥ समाप्ते सीवनकर्मणि[1] तं पूर्वकृतं ग्रन्थिं विमुञ्चति विस्रंसयति ।

प्राग्वꣳशꣳ हविर्धानं निष्ठाप्य वैष्णवमसीत्यालभते (५. २१) ॥२४॥ प्रागग्रो वंशो मध्यवलो यस्य तत्प्राग्वंशम् प्रागग्रा वा सर्वे वंशा यस्य तत्प्रा°शम् · एवंविधं ह°ष्ठाप्य समाप्य निष्पाद्य स्पृशति · कठसूत्रे द्विपुरुषया पञ्चाङ्ग्या हविर्धानं विदध्यादनःसंमितं वैव स्याद्द्विप्रादेशया पञ्चाङ्ग्योपरवान्विदध्याद्द्विप्रादेशोपरवेषु पृष्ठ्या प्रादेशं द्वैधं संभुज्यार्धप्रादेशेन परिलिखेद्दशपदया पञ्चाङ्ग्योत्तरवेदिं विदध्याच्चतुःशय्या पञ्चाङ्ग्याग्नीध्रीयं विदध्यात्त्रिपदया पञ्चाङ्ग्या धिष्ण्यान्विदध्यादष्टादशशय्या पञ्चाङ्ग्या सदो विदध्यादिति ।

भोजनभक्षणे चास्मिन्न कुर्युः ॥२५॥ तृप्त्यर्थं भो°नं नित्याशनम् भ°णं चेडासोमचमसादीनाम् अत्र हविर्धाने न कुर्युः ।

अद्वारेण सदोहविर्धाने प्रेक्षमाणं ब्रूयान्मा प्रेक्षथा इति ॥२६॥ अध्वर्युः (४. ६. ७. १०) · तच्चैतत्सदसि स्तोत्रशस्त्रकाले हविर्धाने च सोमे स्थिते अपां प्रवेशनादनन्तरम् मिथुनसम्पत्तेः ।

पृष्ठ्यामुभयतो द्वार्ये ॥२७॥ वेदिमध्ये वर्तमाना प्राची रेखा पृष्ठ्या तामभितः द्व्यरत्न्यन्तरे द्वार्ये द्वारस्थूणे भवतः पूर्वद्वारस्यापरद्वारस्य च (३. ५. ३. ७) · द्वारप्रमाणं चारत्निद्वयम् उचितत्वात् मण्डपादौ दृष्टत्वाच्च कन्यसे[2] द्विकरं द्वारमित्यादौ ।

दक्षिणस्यानसोऽधःप्रउगं खनत्युपरवान्[3] ॥२८॥ द°स्य हविर्धानस्य

---

१) Thus Ss. सेवन° AB. २) ? Thus AB. ३) Thus AB. खनति ॥४॥ उप° M. १.